

denkt bepaald te hebben? Een hoeveelheid omgezet waterstofperoxyde is toch niet een functie van de katalase zelf; zij kan slechts dienen om een functie van dat enzym te vinden.

In zijn ingezonden mededeeling zegt VAN THIENEN op bladz. 406, dat aan een ieder, die zich met fermentstudies bezighoudt, mijn beschouwingen bekend zijn. Het verwondert mij daarom ten zeerste dat de schrijver van het proefschrift over een dergelijke fundamenteele fout kan heenstappen en onder het hoofdstuk *carcinoom* niet de volgende *conclusie* heeft toegevoegd:

„Berekenen wij echter de gevonden waarden met behulp van de logarithmische formule, dus bepalen wij relatieve hoeveelheden van het enzym, dan blijft elke waarde beneden de gemiddelde waarde van die, gevonden bij normale personen.

Ik zou hieraan willen toevoegen, dat de mogelijkheid dus niet buitengesloten is, dat wij een waardevol hulpmiddel in handen hebben ter vaststelling van de diagnose carcinoom; mits wij maar *nauwkeurige* waarnemingen doen en die berekenen, zooals dit moet gebeuren. Het spreekt vanzelf, dat wij over veel meer proefmateriaal moeten beschikken om tot een beslist oordeel te komen.

A. W. VISSER.

MORPHINE-OPLICHTERIJ.

Dezer dagen ontving ik door tusschenkomst van een bode, een schrijven van een der doktoren uit het Westland, waarin deze mij verzocht, hem te willen helpen aan een half tot één gram hydrochloras morphini, en 5 ampullen à 1 c.c. à 10 milligram H.Cl. morphini. De geheele brief was zóó in de vormen, dat ik mijn personeel machtigde, genoemden dokter een gram morphine af te geven, en de gevraagde ampullen. De factuur van het geleverde werd den medicus per post nagezonden. Twee dagen daarna ontving ik van dien medicus per post een schrijven, waarin hij mij mededeelde, dat hij nooit een schriftelijke bestelling aan mij had gedaan, en dat ik hoogst waarschijnlijk het slachtoffer was geworden van een morphinist-oplichter, die ongeveer alle Westlandsche artsen (ook hem) al heeft opgelicht, en het thans bij apothekers in Den Haag probeerde. Ik heb den heer Inspecteur van de Volksgezondheid van het gebeurde onmiddellijk in kennis gesteld, en mocht van hem vernemen, dat hier hoogstwaarschijnlijk dezelfde persoon in het spel is, die reeds zooveel doktoren en apothekers te pakken heeft gehad.

Zoo vraagt hij ook schriftelijk morphine ter leen voor collegae, doktoren, zelfs tot hoeveelheden van *vijf* gram!

Zou het geen aanbeveling verdienen, speciaal in dezen tijd, waar Holland overstelpt is met vreemdelingen, dat de medici bij het voorschrijven van morphine zich bij voorkeur bedienen van receptenbriefjes met *bedrukt* hoofd en bovendien het recept niet *parafereen* doch van hun *volle handteekening voorzien*? Wanneer zij bovendien bij het opgeven van hun orders zich ook bedienen van bedrukte briefhoofden, of bedrukte kaarten, lijkt het mij mogelijk langs dezen weg de contróle voor de onrechtmatige verkoop van morphine en andere heroische vergiften mogelijk te maken.

's-Gravenhage,
19 Augustus 1918.

Dr. J. BLOMBERG JR.,
Apothecker.

BRIEFWISSELING.

Collega T. J. JASKI deelt ons mede, dat collega J. E. KROON te Leiden hem naar aanleiding van een vraag aan het slot in het feuilleton in n°. 6 van het *Tijdschrift van Geneeskunde*, op bldz. 476 gedaan, het volgende schrijft:

- 1°. Bord, boort, bort, buikwee of galbraken is het zelfde;
- 2°. Belette doorzwelging = deglutitio = ter neer kunnen slikken;
- 3°. gierst koorts = febris miliaris;